

ת"פ 16250/01/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר וולקוב, רומן ליבשיץ - נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

א' שבט תשע"ה
21 ינואר 2015

ת"פ 16250-01-14 מדינת ישראל נ' וולקוב ואח'

בפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אלכסנדר וולקוב
2. רומן ליבשיץ - נדון

גזר דין לנאשם 1

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של אימים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

כתב האישום והסדר הטיעון

על פי עובדות כתב האישום המתוקן כא/2, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 08.01.2014, סמוך לשעה 00:35, הוזמנו שוטרים לדירה בה שהה הנאשם ביחד עם אחרים, בעקבות תלונות על הקמת רעש. כשעוכב הנאשם על ידי השוטרים, הפריע לעבודתם בכך שניסה לצאת את ניידת המשטרה; בהמשך, גידף השוטרים ואף איים על אחד מהם בפגיעה שלא כדין בגופו, תוך שמציין כי יממש האיום כאשר יפגוש אותו "בלי מדים".

במסגרת הסדר הטיעון, סוכם בין הצדדים, כי התביעה תגביל את טיעוניה להשתת עונש מאסר בן ששה חדשים לריצוי בעבודות שירות, תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף, ואילו ההגנה תהיה רשאית לטעון להארכת המאסר המותנה. כן הוסכם, על הפנית הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים.

ראיות שהוגשו בשלב פרשת העונש, תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

בענינו של הנאשם הוגשו מטעם התביעה, במסגרת פרשת העונש, עברו הפלילי (ת/1) וכן שלושה גזרי דין המתייחסים להרשעותיו האחרונות (ת/2 - ת/4). מהמרשם הפלילי עולה, כי נדון בשנת 2007, במסגרת צו לדרכי טיפול, בבית המשפט לנוער, בצירוף שבעה תיקים שענינם עבירות אלימות, לרבות עבירות אלימות בחבורה, עבירות של גרימת חבלה

ממשית, וכן עבירות רכוש. לאחר מכן, נדון שלוש פעמים בגין עבירות בנסיבות דומות להסתבכותו נושא גזר דין זה:

בגזר הדין ת/4, שניתן בשנת 2012, נדון, ללא הרשעה, לעונש של חתימה על התחיבות כספית וכן חויב בהוצאות משפט בסך 2,000 ₪, בגין שתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (לאחר תיקון כתב האישום), שהתבטאו גם כן בהתקלות עם כוחות המשטרה שהוזמנו לרחוב בו שהה הנאשם ביחד עם שני חברים, לאחר צריכת אלכוהול, כאשר הנאשם הפריע לפעילות השוטרים בכך שניסה לשחרר מהניידת את אחד מחבריו שעוכב על ידי השוטרים, וכן אחז בידו של שוטר ודחף אותו, כאשר אחד מחבריו מאיים על השוטרים וחבר נוסף מפריע אף הוא לפעילות השוטרים.

בגזר הדין ת/2, שניתן בשנת 2013, נדון הנאשם לעונש של ששה חדשי מאסר צופה פני עתיד, קנס בסך 500 ₪ וחתימה על התחיבות להמנע מעבירה, בגין עבירות של איומים וכן העלבת עובד ציבור, שהתבטאו בכך שסירב לשפוך משקה אלכוהולי שהחזיק בידו בניגוד לדין, למרות הוראת איש משטרה; גידף את איש המשטרה; סירב להזדהות; הצית סיגריה בניידת המשטרה ובהגיעו לתחנת המשטרה, גידף גם את היומנאי.

בגזר הדין ת/3, שניתן בשנת 2014 (לאחר העבירה דנן), נדון הנאשם, לאחר תיקון כתב האישום, לענשים של מאסר צופה פני עתיד, קנס בן 1,000 ₪ והתחיבות להמנע מעבירה, בגין עבירה של התפרעות במקום ציבורי, בכך שגידף שוטרים שהגיעו לעכבו בשל תלונות אזרחים על רעש ושבירת בקבוקים בפארק ציבורי, ובהמשך, התפרע בתחנת המשטרה, תוך ששובר חפצים ומגדף השוטרים. יצוין, גזר הדין באותו התיק ניתן לאחר הסתבכותו של הנאשם בעבירה דנן, ואולם העבירה שם נעברה לפני העבירה דנן.

בענינו של הנאשם, כבן 24, הוגש תסקיר שירות המבחן למבוגרים, ממנו עולה, כי הנאשם למד בתיכון מקצועי; שירת שירות צבאי חלקי כטבח; מאז שחרורו עבד במלון בים המלח. לנאשם היסטוריה של עבירות אלימות ועבירות כלפי שוטרים. הנאשם התרועע עם חברה שולית, להתרשמות שירות המבחן עשה זאת על מנת להרגיש שייך ומוערך. הנאשם מטיל האחריות על השוטרים, תוך שטוען כי עבר מסכת של "התגרות השוטרים כלפיו על מנת להכשילו".

שירות המבחן התרשם, כי כאשר חש חוסר אונים ותסכול, "מגיב הנאשם באימפולסיביות, ללא שיקול דעת מעמיק להשלכת התנהגותו על האחר". להערכת שירות המבחן, דפוס זה מתעצם בפרט כלפי גורמי סמכות.

הנאשם סירב להשתתף בהליך טיפולי, והביע הסכמה לקשר מעקבי בלבד עם שירות המבחן, וזאת מתוך חשש כי השתלבות בטיפול עלולה לחבל בתעסוקתו כיום.

על אף כל האמור, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם משקיע מאמצים לנהל אורח חיים תקין; לאחרונה החל לעבוד כמתקין מזגנים, ועל מנת להמנע מפגיעה בתעסוקתו, אשר מהווה בעבורו "מנוף לשיקום", המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, והטלת צו מבחן למשך שנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בענינו של הנאשם, מצאתו כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. בנוסף, התרשם הממונה על עבודות השירות, כי הנאשם "מתקשה לקבל מרות וסמכות", נוטה למזער מחומרת העבירה המיוחסת לו ומשליך האחריות. ראו סעיף 4.2 לחוות הדעת.

טענות הצדדים ודברו האחרון של הנאשם

התביעה עותרת להשית על הנאשם עונש על הרף העליון של הסדר הטיעון, קרי: מאסר בפועל באורך ששה חדשים, תוך הפעלת המאסר המותנה מגזר הדין ת/2 בחופף, לריצוי בדרך של עבודות שירות. טענתה המרכזית של התביעה הינה, כי המדובר בנאשם אשר שב ועובר עבירות כנגד אנשי משטרה, ובכך מוכיח, כי אינו נרתע מגזרי הדין שהושתו עליו במקרים קודמים. התביעה טוענת, כי מדיניות היד הרכה שננקטה עם הנאשם עד כה לא הניבה פירות, ועל כן יש להענישו כעת בחומר הדין.

ההגנה טענה, כי עברו של הנאשם אינו מכביד, וכי העבירות בהן מסתבך חוזרות על עצמן ואין הסלמה במאפייניהן. הסניגור המלומדה חזרה על טענות הנאשם, כי השוטרים מתנכלים לו, ואף קיים שוטר מסוים בו נתקל הנאשם פעם אחר פעם. לטענת ההגנה, איש משטרה אף מגיע "פעמיים ביום" לביתו כדי לוודא שאינו מפר את תנאי מעצר הבית החלקי בהם נתון. הסניגור טענה, כי הנאשם מצוי כיום "במקום אחר", כי הבין הפסול בהתנהגותו, ועותרת ליתן לו הזדמנות ולמנוע פגיעה במקור פרנסתו. הסניגור מסרה, כי ההגנה מסכימה גם לתקופת פיקוח ארוכה יותר מזו שהומלצה על ידי שירות המבחן.

בדברו האחרון, התרכז הנאשם בפגיעה שלשיטתו נגרמה לו בעקבות ההליכים נושא תיק זה. רק לאחר פנית הסניגור אליו תוך ששאלה, אם אינו מצטער על העבירה, השיב: "אני מאוד מצטער על מה שעשיתי ועל כך שנפלתי פעמיים לפרובוקציה והגבתי כמו שהגבתי, לא צריך להגיב כך". נימת דבריו היתה סרקזם.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, לפני משורת הדין, נתאפשר לצדדים, לבקשת ההגנה, להגיש פסיקה התומכת בטענותיהם. ההגנה הגישה פסיקה כאמור.

דין והכרעה

העבירה שביצע הנאשם, איומים כלפי אנשי מרות, מצביעה על תעוזה, היעדר מורא ופוגעת בהשלטת שלטון החוק ובאפשרות גורמי האכיפה והחקירה לבצע את תפקידם לשמירה על הסדר והביטחון בציבור.

איש משטרה זכאי לבצע עבודתו מבלי להיות מוטרד, מושפל או מאוים על ידי מושא הטיפול.

לאור מתחם הענישה שנקבע על ידי הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, אשר הוגבל עד ששה חדשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, כולל הפעלת מאסר מותנה בחופף, אין בית המשפט רואה להידרש לקביעת המתחם, ואולם אלמלא הרף העליון שהציבה התביעה, יתכן שהיה נקבע מתחם המגיע לרף חמור יותר.

עולה מהרשעותיו של הנאשם בעבירות כפי שפורטו לעיל, כי מהווה בהתנהגותו מטרד של ממש לציבור ומפריע לשלוות האזרחים ולאפשרות לנהל את חייהם באופן סביר.

יתר על כן, הנאשם חוזר מגלה, בהתנהגותו, העדר מורא מרשויות האכיפה, שלא לאמר - עזות מצח של ממש. המדובר במי אשר פעם אחר פעם מגדף אנשי מרות, מתריס כלפיהם, מאיים עליהם ומפריע לעבודתם.

צודקת התביעה, כי הענשים שהוטלו על הנאשם בעבר, כולם ענשים שיקומיים צופים פני עתיד, אשר לוו בקנסות מתונים ביותר בסכומים של 500 ו- 1,000 ₪, לא הרתיעוהו, והא ראייה - שהוא שב ונתפס בעבירות דומות, באופן כמעט שיטתי, שנה אחר שנה.

הגם שיש ממש בדברי ההגנה, כי התנהגותו אינה מסלימה ובשנים האחרונות אינה מגיעה לרף האלימות הפיסית, הרי גם אלימות מילולית והפרעה לציבור ראויים לענישה ממשית, ביחוד לאחר שבית המשפט נוכח, כי ענשים מתונים ושיקומיים העבירו מסר לא נכון לנאשם.

יצוין, כי ההתרשמות מהנאשם, כמי שנעדר כל מורא ואינו מקבל עליו את הדין, משותפת גם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. אף בית המשפט התרשם באופן דומה.

כאמור, אף בדברו האחרון הגדיל הנאשם לעשות והטיל האחריות להתנהגותו על המשטרה. זאת, לנוכח בית המשפט כשעתידו עומד על הכף.

בית המשפט רואה לציין במפורש, כי מהעובדות שהובאו לפניו, לרבות טענות הנאשם ובאת כוחו, לא עולה כל דופי בפעילות המשטרה, וההיפך הוא הנכון - ראויים שוטרי תחנת ערד לשבח על כך שמגיבים במהירות לקריאות האזרחים בגין מטרדים שיוצר הנאשם, לבדו או עם אחרים, וכן כי עוקבים ומפקחים בקפדנות על כך, שממלא את תנאי השחרור.

מכל הנסיבות המפורטות, ראוי היה להשית על הנאשם עונש על הצד העליון של המתחם כפי שסוכם בין הצדדים.

אם לא יעשה כן, יהיה זה רק לאור הפרוגנוזה השיקומית בסיומו של תסקיר שירות המבחן, היינו - השתלבות הנאשם בעבודה לפרנסתו מזה כשנה, כאזרח מועיל, בניגוד למצבו בעבר, אשר שירות המבחן רואה בה אפשרות להוצאת הנאשם ממעגל ההתנהגות השולית, ובית המשפט תמים דעים, כי לכל הפחות ראוי לערוך נסיון בכיוון זה.

הטלת עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה המירבית כפי שמחייבת הפעלת המאסר המותנה, משמעותה ניתוק הנאשם ממעגל העבודה, והטלתו על כתפי החברה, כפי שהיה בעבר.

כלעומת זאת, קבלת המלצת שירות המבחן, כולל הארכת המאסר המותנה וכן הארכת משך הפיקוח שהומלץ על ידו, מאפשרת המשך מעקב אחר התנהגותו של הנאשם, לרבות דיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, אם יפר האמון שניתן בו. מובהר בזה לנאשם, כי הארכה נוספת של המאסר המותנה לא תתאפשר.

עם זאת, באיזון הכולל, היות שענשים צופי פני עתיד שהוטלו בעבר, ביחד עם קנסות מתונים, לא היה בהם כדי להרתיע הנאשם, ומאחר שכיום עובד הנאשם ומשתכר לפרנסתו, רואה בית המשפט להוסיף רכיב ענישה בדמות עיצום כספי ממשי ומציב גבולות, שיהיה בו כדי להרתיע הנאשם ולהמחיש לו, כי לא לעולם חוסן. רכיב זה מתבקש במקרה זה. על מנת שלא להכביד על הנאשם ולאפשר לו להתפנס למחיתו, יוטל העיצום הכספי לשיעורים, אשר יהיה בהתמשכותם גם להזכיר לנאשם, מדי חודש בחדשו, מחיר התנהגותו עזת המצח ופורעת החוק.

כמצוות המחוקק, תופעל גם התחיבות להמנע מעבירה שהוטלה על הנאשם בגזר הדין ת/2.

עוד רואה בית המשפט לחייב הנאשם בביצוע שירות לתועלת הציבור, כפי שחויב גם הנאשם הנוסף בפרשה, כעונש מוחשי.

סוף דבר, לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בתסקיר ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע דברו האחרון של הנאשם - רואה להטיל על הנאשם הענשים הבאים:

א. הארך מאסר מותנה בן ששה חדשים שהוטל על הנאשם בגזר הדין ת/2, למשך שנתיים מהיום;

ב. קנס בסך 7,500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה שעורים שווים ורצופים, החל מיום 01.03.2015, ובכל 01 לחודש הגריגוריאני שלאחר מכן;

ג. הפעל התחיבות בסך 2,500 ₪ בגזר הדין ת/2. סך זה ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, החל מתאריך 01.02.2016 ובכל 01 לחודש הגריגוריאני שלאחר מכן;

ד. הנאשם יבצע עבודות של"צ בהיקף 160 שעות. על הנאשם להתיצב, בתוך 7 ימים מהיום, אצל שירות המבחן, על מנת לגבש תכנית השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי עבודות השל"צ עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחודש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנתיים מהיום. בין תנאי צו המבחן יהיו איסור על הקמת רעש; איסור התחברות לחברה שולית; איסור על החזקת משקה אלכוהולי או חמרים אסורים בניגוד לדין, הן בביתו, הן ברכבו והן על גופו. הנאשם מוזהר, כי אי-שיתוף פעולה עם שירות המבחן עלול להביא להפקעת צו המבחן ולדיון מחודש בשאלת העונש בתיק זה,

על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן וכן תכנית של"צ יוגשו לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. המזכירות תעקוב.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ה, 21 ינואר 2015, במעמד הצדדים.